

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De datio[n]e q[ui]nte p[er]t[er] frugu[m] institute. ca. xcix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

discretōe vterq; sexus cepit impare egypto
Dixitq; ioseph ad oēm domū pīs sui Ibo
et nūclabo pharaoni venisse vos & viros ēē
pastores. Cūq; dixerit vobis, qd ē op̄ vīm,
dicetis. Pastores sum⁹ nos et pīs nr̄t Hec
dicer; vt habitetis seorsum ab egyptijs ē op̄
timā terra iessen, qz dēct̄stan̄ oēs egyptiū pa
stores ouīū, qz nō comedūt eas, h̄ colunt vt
hamonē. Ingressusq; ioseph ad regē, extre
mos fīm suoz, l. sup̄mos, v. viros statuit co
rā regē, q. cū dixissent se pastores ouīū addi
derit, nō ē herba in tra chanaan, petim usq;
vt iubeas nos suos tuos esse i tra iessen nec
em̄ separāt volū. h̄ cōm pīs pūdētā fa
cere Si queris quō egyptiū tpe in op̄le abūda
bat i pascuis. Dicim⁹, qz egyptiū ē naturā ali
arū regionū cū abūndat frīgib⁹ steril ē i pa
scuis, et ecōn erso Dūtlor v̄l dūtūnior em̄
mora flumis sup̄ terrā tpa colēd̄ ipedit, vel
sata extinguit, pascua aut̄ nutrit p̄ hec utro
dixit ioseph pīz ad regē, bñdixitq; regi In
q̄slusq; a rege d̄ dieb⁹ anoy suoz, ait. Dies
peregrinatiois vite mee, c. xxi. anoy sūt, par
ui et mali, nec puenerit vīc̄ ad dies patrum
meoz. Peregrinatōis dixit, qz sc̄i vitū bāc, p
īcolatu habet. Mali dicit, qz sapiēs accusa
tor est sui, qz aut̄ dicit parui, dēterminauit d̄
cens nec puenerit re. Dedit ḡ ioseph frāt̄is
bus suis possessionē in optimo terre solo ra
messes. Dicit m̄ ioseph⁹ Cōcessit eis pharaon
vt i eliopolitanavībe ḥuerlarent, illīc enī
pascua pastores ei⁹ babebāt, sciens gratū ēē
egyptijs legari a se pastores & nihil qd corū
eſſer istis dedisse. Forte ad territoriū belio,
poleos spectabat terra iessen.

De datione suie annona quīntē part⁹ fru
gum instituta, Capl'm, XCIX:

Dualuit famēs

In egypto, Lūq; defecisser p̄ clū
ēptorib⁹ sustētāuit eos ioseph
āno illo p̄ ūmutatōe pecoz. Seq̄nt āno cū
iter famē peritrēt, emitt oēz trā egypti ioseph
p̄ alimētis, & sublecit eā seruituti pharaonis
pter trā sacerdotū quā d̄derat eis reges q̄b
statuta cibaria ex horreis publicis debebant,
& iō nō sunt cōpulsi vēdere possētōes suas.
Circa finē ho sterilitatis ait ioseph ad p̄lōs
Envos & pecora via & terra i manu pharaon
is sunt. Ecce vob redō terrā & pecora & da
bo semia, & coletis, terrā regi, quīntā prem da

bis, regi, q̄tt̄no rēliquias p̄mitto vobis in se
mentē & in cibos. Qui dīcerūt. Sal⁹ n̄tā in
manu tua est. Exūc vīs nūc quīntā p̄s sol
ut̄fregib⁹ egypti. Et factū est q̄s in legē.

De iuramēto qd fecit ioseph pī, La. C.

Abitauit ergo is

rael s̄ fra egypti auctuīz ē nūmis
& virūt i ea, xvij. anis, factiq; sunē
dles sul, c. xlviij. anor. Lūq; videret dīc obit⁹
sūt iminere, vocauit ioseph & fecit vt poncre
manū sub femore suo & iuraret, i. p̄ circūcīsso
nis scītātē iurauit. B̄ fīm iudeos, v̄l p̄ chīz q̄
sepeliret eū i sepulcro maloz suoz qd abraa
mū dī, & iter serēdo dixit, v̄b̄l mortua fūstra
chel q̄s se excusans q̄ n̄ sepelierat eā v̄b̄l ipē
volebat sepeliri. Cura fuit scītis sepeliri i ter
ra q̄ scīebāt chīz resurrectuz, vt cū eo resur
geret. Distat eī abraam sūt a caluaria fere, xiiij.
milliarib⁹. Cūq; iurasset ioseph, quersus iura
el ad lectuli caput qd erat ad orītē adorauit
deū. Quidā codices h̄nt adorauit sup̄ caput
v̄ge eius, vel i capite v̄rgē sue, & v̄trūq; stare
pōt. Potuit eī senex h̄z v̄rgā vt in hac eta
te fieri solet & inīq; sup̄ eā adorauit, v̄l sc̄p̄tz
quod gerebat ioseph suscepit donec iurasset.
Cūq; iurasset inīq; sup̄ cacumē nōdū reddite
v̄rgē adorauit deū. Nō em̄ credendū, est dis
centib⁹ q̄ adorauerit sc̄p̄trū ioseph.

De bñdictō effratim & manasse, Ca. CL.

Zerum nūncias

tū est ioseph q̄ egrotaret p̄ el⁹
assūptisq; duobus filiis p̄p̄xit
Audīs senet venisse filiū p̄fortat⁹ & sedit i
lecto, vidēsq; iacob ioseph⁹ & ei⁹ duos filios
ait. Qui sunt isti. Clare em̄ videre nō poterat
Et ait ioseph. Isti sūt filiū mei q̄s dedit mihi
de⁹ i loco isto. Et ait iacob. Isti duo mei cīt.
Sic rubē & symē d̄putabūt misbū. q̄s tri
bū facit Reliq̄ q̄s ge
nuis noīe frāt̄i suoz Quilibz filiōz iacob
vocabunt i possessionē p̄ter ioseph fec̄ tribū
nibus suis, i. nō faciet cui⁹ loco duo el⁹ fili⁹
trib⁹, h̄ p̄tēt erūt pos̄ duas trib⁹ fecerūt, h̄
sessiōib⁹ suis. Ut alis trib⁹ leui raro nūnerat
ter. Hoīe frāt̄i suoz
vocabunt, i. annūerabūt tribubo frāt̄i suoz
rū ita q̄ qdā manasse, qdā effratim Ap̄plicuit
aut̄ ioseph manassen ad dexterā p̄s, & effra
im ad sinistrā adorans & petens q̄ bñdiceret

